

Julija in Slovenke.

Palma vitka trepeče . . . Kaj pripoveda?
Daleč na nebu solnce ljubico gleda,
k njej hrepeni in z žarki želi jo objeti
— ali palma drhti ko ljubica bleda,
kadar ljubimec jo objema krog pasa
pa se moči in sil mladostnih zaveda . . .
— Pesnik nesrečni tako po dragi zdihuje,
toda predaleč mu je mila soseda,
pesmi poklanja ji v dar — cvetke ljubezni,
kar porodila srca jih njiva in greda —
Toda zaman! Ne more deve ogreti,
v pesmi umira ljubav — a ne more umreti! —

*

Opeval te je v pesmi davne dni
v akordih, da srce ob njih drhti . . .
Tak poje slavec . . . tak labod umira —
Ne, tak Visoka pesem se glasi! . . .
Ubral je strune v mili magistrale,
a srca blodnega ti ranil ni . . .
Zapel pod oknom tvojim: Luna sije,
a pesem plaka — v gluho noč ihti . . .
Ah Julija, devojka plavolasa,
v Prešernu tvoje se ime slavi,
v Prešernu tvoje bo ime živelo!
Na tvoj spomin! Na tvoje lepe dni:
Ljubila ni ga deva zaželjena —
zdaj ljubi sleherna ga deva, žena! . . .

M. P. Nataša.